

ת"פ (נתניה) 27937-10-24 - מדינת ישראל נ' XXX

ת"פ (נתניה) 27937-10-24 - מדינת ישראל נ' XXX שלום נתניה

ת"פ (נתניה) 27937-10-24

מדינת ישראל

נגד

XXX

בבית משפט השלום בנתניה

[03.03.2025]

לפני כבוד השופט בן ציון קבלר

ב"כ הנאשם - עו"ד אריאלה גואטה

גזר-דין

א. כללי

XXX(להלן: "הנאשם" ו/או "הקטין"), יליד 2010, הודה בתאריך 20.1.25 במסגרת הסדר דיוני בכתב אישום מתוקן בת"פ 27937-10-24 המונה שישה אישומים שעניינם עבירות על חוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), אשר בוצעו בפנימיית "XXX" (להלן: "הפנימייה") בה התחנך אותה עת מכוח הליך נזקקות, כמשמעו בחוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך - 1960.

מן האישום הראשון עולה כי ביום 8.10.24 סירבו הנאשם ושני חניכים נוספים להיכנס לביתן בפנימייה. משניגשו אליהם מנהל המקום ושלושה מדריכים (להלן: "הצוות") נטלו הנאשם והאחרים אבנים והחלו להכות באמצעותם את המנהל, בעוד אחד מן האחרים הכה אותו באמצעות גלגל ממתכת ואיים עליו.

בהמשך, איים הנאשם על הצוות באומרו: "נשרוף את המעון, חכו שנצא מהפסק זמן נטפל בכם אחד אחד".

כתוצאה מהאירוע נגרמו למנהל שתי שריטות באמות ידיו.

במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירות של תקיפה וחבלה ממשית ע"י שניים או יותר לפי סעיפים 382(א) ו-380 לחוק ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

מן האישום השני נלמד, כי ביום 15.9.24 בשעת ערב, סירב הנאשם להיכנס לביתן במקום והרים אבן לכיוונו של רכז באומרו: "מי שמתקרב אליי אני מזיין אותו". משנקרא הנאשם להיכנס לחדר "פסק זמן" בתגובה, החל להפוך כיסאות ושולחנות במקום וכן זרק לכיוונו של רכז ומדריך בפנימייה קערות מנירוסטה (אך החטיא מטרותו). מיד ובסמוך, הלם הנאשם באמצעות אגרופו בפניו של המדריך, איים כי יביא אנשים שירצחו אותו וכינה אותו "מחבל ערבי".

במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק ותקיפה סתם (שתי עבירות) לפי סעיף 379 לחוק, כשאחת מהן לפי סעיף 25 לחוק.

מן האישום השלישי נלמד, כי ביום 8.9.24 בשעת ערב, סירב הנאשם להיכנס לביתן במסגרת תוך שביקש לדבר עם XXX רכזת ההדרכה (להלן: "XXX"). משהגיעה האחרונה לשוחח עמו, הרים הנאשם אבן גדולה, איים כי יזרוק אותה לעבר ראשו של מי שיתקרב אליו והלם במכת אגרוף בפניו של מדריך במקום.

מיד ובסמוך, התקרבו XXX והמדריך לעבר הנאשם וניסו להוציא האבן מידי, אז דחף אותם הנאשם, הכה את המדריך באמצעות האבן בכתפו וכן הכה את XXX בכתפה.

במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

מן האישום הרביעי נלמד, כי ביום 26.8.24 בשעת לילה, עת ביצעו מדריכים במקום השתלטות על חניך אחר ואחזו בו, בעטו הנאשם וחניך נוסף באחר. בתגובה, הורחקו השניים לחדרם. בהמשך, לאחר שנמסר לנאשם ע"י מדריך כי עליו להיכנס לחדר "פסק זמן" לצורכי הירגעות, היכה אותו הנאשם ושני המדריכים אחזו בו בתגובה.

במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירה של תקיפה סתם לפי סעיפים 379 ו-29(א) לחוק.

מן האישום החמישי עולה כי ביום 17.8.24 בשעת צהריים, נערכה לנאשם שיחת הבהרה בפנימייה ע"י XXX, לאחריה התבקש להישאר בחדר החשיבה ולחשוב על התנהגותו. בתגובה, יצא הנאשם מן החדר, גידף את XXX וניסה להיכנס לממ"ד, אך XXX אשר עמדה בפתח החדר חסמה את כניסתו. לאחר שהנאשם דחף את XXX בכתפיה בתגובה, ניסתה האחרונה לסגור את דלת החדר, אך הנאשם בעט בדלת.

מיד ובסמוך, הגיעו למקום שני מדריכים אשר התקרבו לנאשם אשר הכה אחד מהם באמצעות אגרופים בפניו ובבטנו. בהמשך, נטל מחבט בידו, צעק לעבר המדריכים: "בואו תגעו בי, אני אזיין אתכם בואו", נכנס לחדר, פתח את החלון וניסה לצאת דרכו. משלא הצליח, יצא דרך דלת החדר בעט בדלת של החדר הסמוך.

משחזר הנאשם לחדר XXX נטלה את המחבט מידי, בעט הנאשם כדור לכיוונה ופגע בה. בהמשך, יצא דרך חלון החדר והחל לזרוק לבנים על ביתן במקום.

במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

מן האישום השישי נלמד, כי ביום 12.8.24 בשעת ערב, ניגשו הנאשם וחניך נוסף למטבח בפנימייה, שם פתחו את מדיח הכלים, נטלו ממנו מזלגות וסכינים בעוד האחר נטל בנוסף מחבת ואיימו על שלושה מדריכים באומרים: "מי שיתקרב אני קובר אותו". בהמשך, החלו השניים לבעוט בחוזקה בדלתות במקום, בעוד הנאשם התקרב לאחד המדריכים, דחפו בחוזקה והמשיך להסתובב במקום כשבאמתחתו מזלג וסכין.

במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

עד כאן כתב האישום המקורי בעטיו גם נעצר הנאשם עד לתום ההליכים.

בהמשך, הודה הנאשם בפני בתיקים נוספים ובהסכמת ב"כ המאשימה, צורפו הם כדלקמן:

תיק פל"א 117382/24 של בית משפט זה. על פי עובדות טיוטת כתב האישום המתוקן בתיק זה, ביום 20.3.24, נדרש הנאשם לבצע תורנות בפנימייה. לאחר שהעביר האחריות לחניך אחר ולא בוצע את אשר הוטל אהיו, נשלח לחדרו. בנסיבות אלו, הגיע מדריך לשוחח עם הנאשם, אז שלף האחרון מכיס מכנסיו חפץ חד שטיבו אינו ידוע ואיים עליו באמצעותו באומרו: "אני רוצה לראות שתכניס אותי לפסק זמן".

במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק.

ת"פ 12262-08-24 של בית משפט לנוער בטבריה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק זה, ביום 9.1.24 בשעת בוקר, עת התחנך בפנימיית "XXX" מכוח הליך נזקקות, ניסה הנאשם לפרוץ לחדר של סגן מנהל הפנימייה על מנת לקחת סיגריות. לאחר שמדריכה בפנימייה תיעדה מעשיו, החל הנאשם לגדפה ולרדוף אחריה כשהוא אוחז מקל מטאטא, ירק לרצפה ואיים עליה כי יכה באמצעות המטאטא בראשה. במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק.

ת"פ 39540-11-24 של בית משפט לנוער בטבריה. על פי עובדות כתב האישום בתיק זה, ביום 30.1.24 בשעת ערב, במשרדה של אם הבית בפנימיית "XXX" בה שהה אותה עת, תקף הנאשם חניך אחר בפנימייה (להלן: "המתלונן") באמצעות מתן מכות אגרוף לראשו. כתוצאה ממעשיו, איבד המתלונן את הכרתו למספר שניות. במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק.

ת"פ 34938-07-24 של בית משפט לנוער בבאר שבע. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק זה, ביום 15.2.24 בשעת בוקר, במהלך שהייתו ב XXX (להלן: "המקום" ו/או "החווה") מכוח צו נזקקות, גנב הנאשם קופסת סיגריות מסוג "כאמל" ממנהל המקום (להלן: "המתלונן"). משהוזעקה משטרה לחווה, החזיר הנאשם את הסיגריות למתלונן. בהמשך, התחרט הנאשם וביקש מהמתלונן כי ישיב לו את קופסת הסיגריות. משסירב לעשות כן, תפס הנאשם את כיס מעילו של המתלונן וניסה לאחוז בו בכוח לצורך נטילת קופסת הסיגריות. בתגובה, ביצע המתלונן בנאשם "אחיזה". במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירות של גניבה לפי סעיף 384 לחוק ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק.

ת"פ 34999-07-24 של בית משפט לנוער בבאר שבע. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק זה, ביום 17.2.24 בשעת צהריים, הסיג הנאשם יחד עם שותפו לעבירה - הוא נאשם 1, גבול למשרדו של המתלונן, אליו נכנסו השניים ללא רשות על אף שאשת צוות במקום ניסתה למנוע מהם לעשות כן. עם כניסתם למשרד, חיטטו במגירות וגנבו ארבע קופסאות סיגריות. בהמשך, נתפס הרכוש. במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירה של הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק וגניבה לפי סעיף 384 לחוק.

ת"פ 47990-07-24 של בית משפט לנוער בבאר שבע. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתיק זה, ביום 24.4.24 בשעת בוקר, הסיגו הנאשם ושותפו לעבירה - הוא הנאשם 1, גבול למשרדו של המתלונן באמצעות פתיחת דלת משרדו אשר הייתה סגורה, אך לא נעולה. הנאשם דנא נטל מן המשרד קופסה ובתוכה ₪ 10,000 במזומן (להלן: "הרכוש") ונאשם 1 סייע לו במעשיו.

ביום 24.2.24 בשעת צהריים, עזב הנאשם יחד עם שניים אחרים- נאשמים 1 ו-3, את המקום, אליו שבו בחלוף ארבע שעות.

ביום 25.2.24 בשעת צהריים, עזבו השלושה את המקום ובאמצעות הרכוש הגנוב רכשו מוצרים, וביניהם ביגוד ואופניים חשמליים.

אציין כי טעות נפלה במועד בכתב אישום שזה והיכן שמתייחסים לחודש 4 (אפריל) הכוונה לחודש 2 (פברואר).
במעשיו כאמור, ביצע הנאשם עבירות של אי מילוי אחר החלטת בית משפט לפי סעיף 26 לחוק הנוער (טיפול והשגחה) - תש"ך 1960, הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק וגניבה לפי סעיף 384 לחוק.
ב. תסקיר שירות המבחן והשתלשלות ההליך בתמצית
תסקיר שירות המבחן מיום 18.2.25 אשר התקבל בביהמ"ש ביום 25.2.25 מפרט את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשם בהרחבה.
הנאשם בן למשפחה אשר מוכרת לשירותי הרווחה משנת 2010 על רקע קשיים בתא המשפחתי ומצב סוציאקונומי דחוק. בגיל XXXהתייתם מאביו, בעל עבר פלילי לאחר שנטל מנת יתר של סמים. אמו, נטולת עורף משפחתי, בעלת התפרצויות זעם ובעיות קשב וריכוז מתקשה להתמודד עם קשייו ולהוות עבורו דמות סמכותית. כיום, לצד שחסרת אונים מהתנהלות בנה, מגויסת למען צרכיו.
החל מגיל 9 מוכר למערכת הפסיכיאטרית עקב אשפוזו הראשון בגין בעיות התנהגות חריגות שכללו אלימות ותוקפנות כלפי אמו. הנאשם אובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז והפרעת התנהגות מתנגדת סרבנית.
עם שחרורו מאשפוז ובמרוצת השנים, השתלב במסגרות חוץ ביתיות מכוח הליך נזקקות עקב קשייו המתוארים לצד חוסר מסוגלות הורית. בין היתר, שולב בארבע פנימיות שונות. תפקודו במסגרות החוץ ביתיות ובמסגרות החינוך אופיין באימפולסיביות, אלימות, התנגדות, מעורבות בריבוי אירועים חריגים וקושי בקבלת סמכות.
במסגרת שהותו בפנימיית XXXהיה תחת מעקב פסיכיאטרי ובבדיקה שנערכה לו בחודש אוקטובר 2024 לא נמצאה עדות למצב פסיכואטי או דיכאוני. לצד זאת, סובל, בין היתר, מהפרעות התנהגות קשות ובוחן מציאות פגום לצד הנמכה קוגניטיבית ועל אף שנטל טיפול תרופתי בזמן שהותו בפנימייה, לא חל שיפור במצבו.
זאת ועוד, התקבלו דיווחים שונים על צריכת סמים, וביניהם, דיווח מפנימיית "XXX" כי בדיקת שנתן שנערכה לו נמצאה עם שרידי סם ודיווח על הגעה לשדה התעופה, ככל הנראה, תחת השפעת סמים.
הנאשם עצור מיום 8.10.24 בין כותלי כלא "אופק".
בפגישה שהתקיימה בכלא ביום 18.2.25 עם עו"ס המעצרים, הודה בכל המיוחס לו ללא רצון לפרט אודות מעשיו. על כל שאלה שנשאל השיב "לא זוכר" ובהתייחסותו לכלל העבירות אמר "מצטער על הכל". לדבריו, העבירות בוצעו על רקע הקושי בשהותו במסגרות חוץ ביתיות ורצונו לשוב לביתו.
ניכר, כי השתלב היטב במעצר ותפקודו תקין ללא בעיות בריאותיות או רגשיות.
להתרשמות שירות המבחן, מתקשה הנאשם להכיר במצבו, אינו מזהה צורך טיפולי או שיקומי, מעוניין בסיום ההליכים המשפטיים נגדו ואינו נוטל אחריות על מעשיו. כמו כן, זקוק למסגרת נעולה עם גבולות ברורים, אך מביע התנגדות עקבית.
ג. טיעוני הצדדים לעונש בתמצית
על כן, הומלץ לסיים עניינו ללא המלצה טיפולית בעניינו.

ב"כ המאשימה סקר בהרחבה צבר העבירות שביצע הנאשם החל מראשית שנת 2024 ועד למעצרו בחודש אוקטובר 2024 במסגרות החוץ ביתיות בהן שולב תוך שהדגיש חומרתם וההסלמה במעשיו לאורך השנה. הפנה לתסקיר שירות המבחן השלילי ולמוקדי הסיכון, לרבות התנהלותו האלימה והתוקפנית הן כלפי אנשי המקצוע אשר הפכו לקורבנות אלימות, הרתעתם מלעבוד מול נוער בסיכון והפגיעה הנלווית לציבור, והן כלפי חניכים לצד חוסר קבלת סמכות בכל מסגרת בה שולב, לרבות הישנות מעשיו הפליליים. הפנה להיבט הפסיכיאטרי בתסקיר ולאינדיקציה לצריכת סמים והדגיש כי הנאשם מיאן להירתם להליך טיפולי או לחלופת מעצר על אף ניסיונותיהם הנשנים של שירות המבחן לרתימתו. עוד הפנה למורכבות משפחתו כמתואר בהרחבה בתסקיר שירות המבחן. על כן, עתר להרשעת הנאשם והשתת שנת מאסר בפועל, קנס כספי ופיצוי לנפגע העבירה בת"פ 39540-11-24.

ב"כ הנאשם עשתה עבודתה נאמנה וטענה כל שניתן לטעון לזכות הנאשם. הפנתה לגילו הצעיר בעת ביצוע העבירות והדגישה תיקונם של כתבי האישום לקולא וכי על אף חומרתם אינם עומדים ברף הגבוה. כן סקרה מורכבות חייו בהרחבה, לרבות העדר עורף משפחתי, מצבו הפסיכיאטרי והליכי הנזקקות תוך שהדגישה כי כלל העבירות בוצעו בשלוש מסגרות בהן שולב בתקופה של פחות משנה על רקע מצוקתו האישית, המשפחתית ורצונו לשוב הביתה השזור בהתנהלותו. הפנתה להודאתו, חרטתו, נסיבות ביצוע העבירות, ניקיון רישומו הפלילי, לעובדה כי זהו מעמדו המשפטי הראשון וכי צירף כלל תיקויו. כן הדגישה כי שווה במעצר מזה כחמישה חודשים ומתפקד בצורה תקינה, לומד בחינוך ונעדר אירועים חריגים תוך השפעת הכליאה על קטינים והנורמות העברייניות המוטבעות בהתאם. בשים לב לאמור, עתרה לסיום ההליך בדרכי טיפול ולחילופין הסתפקות בימי מעצרו. הגישה היא מספר פסקי דין והפנתה לענישה שם ועתרה שלא להרשיע הנאשם ולחילופין במידה ויורשע, להסתפק בתקופת מעצרו. הנאשם טען כי ביצע את מעשיו, עליהם הצר, בילדותו וכי עבר הרבה זמן. בחמשת החודשים בהם נתון במעצר, הרבה לחשוב ושיתף כי לומד עברית ומתמטיקה. הוסיף כי לשיטתו, בית הסוהר אינו מתאים לו וכי במידה וישאר כלוא, יתדרדר. הביע רצונו להשתחרר לביתה של אמו ולחילופין למשפחתו מצד האב.

ד. דיון והכרעה

הקטין, בן 15, נותן את הדין לראשונה בגין צירוף שבעה תיקים וצבר עבירות אלימות ורכוש רבות, עבירות המגלמות העדר כל מורא בפני החוק וחוסר יכולת לכבד סמכות ולעמוד בכללי מסגרות. הנאשם ביצע את העבירות עת היה קרוב לגיל 14 ועד הגיעו לגיל 14 ושמונה חודשים. העבירות בוצעו מצפון הארץ ועד דרומה בשלוש מסגרות שונות - הנאשם בכל מקום אליו הגיע הביא עימו את נחת זרועו וחרצובות לשונו תוך שלצד אלו מבצע עבירות של פגיעות ברכוש וגניבה כאילו אין די בעבירות האלימות.

יתכן, יתכן וטענת הסנגורית מתאימה לחלק מהתיאורים העולים כאן, כי המעשים אינם נמצאים ברף הגבוה, אך בוודאי ובוודאי כי הצטברות המעשים, תכיפותם, תעוזתם מציירים את התמונה הכוללת ככזו הנמצאת ברף הגבוה עובדתית - מדובר בלא פחות מ-12 מקרים שונים, אף מקרי הגניבה, למרות שבשניים מהם מדובר בדברים קלי ערך, מתבצעים תוך שבאחד מהם אינו מהסס הנאשם לאיים על מנהל המקום, בשני, חסר כל מורא, בפניה של אשת צוות מבצע הוא את מעשה הגניבה ולא נאות להפסיק והשלישי - וזה בוודאי אינו מעשה קל ערך - גונב סכום לא לו, סכום נכבד של 10 אלף שקלים וברוב תעוזתו וחוצפתו קונה (יחד עם אחר) דברי ביגוד ואופניים חשמליים.

צריך לקרוא את פרק המבוא שוב ושוב כדי להבין עד כמה חסר כל מורא הנאשם. לשונו משתלחת באנשי צוות לרבות מנהלי מסגרות וידיו אינן חוששות לאחוז בחפצים שיש בכוחם לחבול חבלות חמורות - כגון אבנים לבנים(!) ומקלות ואף להפעילים.

אך דומה כי גם בידי החשופות גלום נזק רב והנה היכה הוא בראשו של חניך אחר והביא לאיבוד הכרתו - הלזאת יקרא מנעד עובדתי נמוך? בל יטעו את הקורא הוראות החיקוק שלעיתים מסכמות ביובש אירועים חמורים. תקיפה סתם יכול ותגלם בתוכה התנהגות בריונית קשה, איומים יכול שיהיו קשים מנשוא - בוודאי שאיומי רצח או כינוי גנאי. כאמור כל העבירות בוצעו במסגרות חוץ ביתיות בהן שולב הנאשם מכוח הליך נזקקות. הנאשם כמפורט לא בחל בהשמעת דברי בלע קשים וחמורים וריבוי איומים אותם השמיע פעם אחר פעם כלפי עובדי המסגרות בהן התחנך מכוח הליך נזקקות. הדברים מדירי שלוה בגסותם.

קיימת קלות בלתי נסבלת בה שופך הקטין חמתו, ללא כל מעצור ורסן על האחר. יש לזכור כי במרבית המקרים מדובר במי אשר נמצאים במקום על מנת לסייע לקטין ולאחרים להיטיב דרכם וליתן להם כלים להצלחה בהמשך הדרך - יש חובה על בית משפט להגן על הציבור ובכללו עובדי מסגרות כמו אלו בהן שהה הנאשם. לא יתכן כי גופם של אלו יופקר לאלימות ולאיומים ועבודתם תהווה מטרה לפרצי אלימות.

התעכבתי על הנסיבות שכן אין להקל ראש באיומים המופרחים בחלל האוויר השכם והערב ובפרט לא כלפי מדריכים ואנשי צוות (ונזק לרכוש) במקומות הנועדים לעזור בשיקומם של קטינים הבאים בין כתליהם. על בית משפט להעביר מסר הן לקטינים עובדי חוק והן למדריכים קורבנות העבירה כי אין לסבול התנהגות שכזו וענישה של ממש תוטל על מבצעי העבירה.

תדירות המעשים ותכיפותם מהווים חומרה בפני עצמה, זאת בבחינת גדול השלם מסך חלקיו.

תמונת המצב המצטיירת סביב מצבו של הקטין, עגומה ביותר ולא ניתן אלא להביע דאגה לעתידו.

על אף הצורך הברור בהליך טיפולי משמעותי אשר יעשה במסגרת חוץ ביתית, נפלט הקטין ממרבית המסגרות בהן שולב עקב התנהלותו המתנגדת וחוסר קבלת סמכות אף כאשר לפרקים נראה כי הצליח להתגייס להליך.

כיום, עומד על סירובו לשיתוף פעולה עם שירות המבחן ומתקשה להכיר בצרכיו הטיפוליים וליטול אחריות מלאה למעשיו לצד שממאן להשתלב במסגרת המותאמת לצרכיו. כאמור, הנאשם אינו נרתע מן המעצר בו נתון ובחר לשהות בו מרצון. על כן, אין המלצה טיפולית בעניינו.

זאת ועוד, ניכר כי קיימים קשיים בתחום השימוש בסמים וכי הקטין לא השכיל לנצל ההזדמנויות שהוענקו לו משך השנים ואף דחה שוב ושוב את היד שניסתה לבוא לעזרתו הן מטעם שירותי הרווחה והן מטעם שירות המבחן.

בנסיבות המתוארות לעיל, אין המלצה טיפולית בעניינו ושאלת הרשעתו איננה עולה כלל על הפרק - המשקל כולו כאן הוא בעניין ענישתו.

סיום הליך על דרך של אי הרשעה הוא שטר ושובר בצידו - עת מצטברות העבירות, גם אם אינן חמורות (ולא כך המקרה שלפני) ומצד שני, לא מתבצע הליך שיקום של ממש, הרי שדרך הראויה לסיום הליך המאופיין בכגון דא - היא בהרשעה בדין - גם עת הקטין צעיר לימים עת ביצע העבירות.

ומכאן לעונש -

נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות ולנסיבות חייו האישיות והמשפחתיות, כמו גם לעובדה כי היה נתון היה תחת צו נזקקות במסגרת הליך לפי חוק הנוער - דבר המדגיש וממחיש את האמור בפסקה זו - הרקע ממנו מגיע הקטין אשר הביא להוצאתו מביתו אל מספר מסגרות חוץ ביתיות. עוד נתתי דעתי לקשייו האובייקטיביים והעובדה כי הודה במיוחס לו ואף צירף כאמור תיקים נוספים בבחינת "ניקוי שולחן". יש לזכור כי הקטין התייתם מאביו עת היה בן חמש בלבד ובנסיבות קשות, יש לזכור את נתוניו כפי שעלו באבחונים וכן עברו הבריאות-נפשי עת כבר בגיל 9 היה מאושפז במרכז לבריאות הנפש - מדובר בילד צעיר בשנים שהגיע אל תוככי מסגרת שמעצם הגדרתה אינה מאירה פנים. לנאשם, אין כל עורף משפחתי מוצק ובוודאי שדבר זה גם הוא עומד ברקע התנהגותו.

מדובר ברקע קשה - רקע שאינו מאיין את חומרת הדברים אך מחייב התחשבות לעניין הענישה הן הנוכחית והן זו הצופה פני עתיד.

כאמור, כיום אין בפני כל המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. ניכר כי הוא אף אינו מעוניין בהירתמות לשום הליך טיפולי והלכה למעשה, הוא מפגין אדישות לתוצאות ההליך הפלילי.

עתירת המאשימה למאסר בן 12 חודשים, עתירה ראויה ונתמכה בפסק דין שהוגש במהלך הטיעונים לעונש, אך דומה כי יש לנכות ממנה את המפורט כאן בפיסקאות האחרונות.

לעומת זאת סקרתי בקפידה כל אחד מפסקי הדין שהגישה הסנגורית - כמובן כי אין המדובר בפסיקה מנחה אלא דוגמאות שליקטה בהריצות ללמדני דין נהוג, הן לעניין הרשעה והן לעניין ענישה.

ת"פ 30407-01-20, שם מדובר בנאשמת שצירפה מספר מועט ביותר של תיקים (3) שאין כל קירבה בין חומרתם לבין חומרת התיקים שבפני.

ת"פ 62866-07-23 גם כאן עניין בנאשמת שנדונה בגין שני תיקים (בלבד) שרק אחד מהם רלוונטי ובוצע במסגרת בה שהתה ושוב אין בדברים ללמדנו ו/או להסיק לעניין צבר התיקים שפרוט לעיל.

ת"פ 36609-12-17 נאשם שהוא עצמו קורבן עבירת מין ושוב מדובר בתיקים שמספרם קטן ומהות ברת חומרה פחותה בהרבה.

ת"פ 53965-04-18 - לא ניתן ללמוד דבר לעניינו - שני תיקים שחומרתם אינה משתווה לכאן ורחוק מכך.

ת"פ 53188-05-18 כאן אכן ביצעה הנאשמת מספר רב של עבירות אם כי לא הייתה עצורה, העבירות לא בוצעו תוך אי כיבוד סמכות, או בתדירות שלפני וכן לא מגעת חומרתן לחומרת מעשיו של הנאשם.

ת"פ 17949-01-19 הוא התיק היחיד שניתן לומר כי דומה הוא. 16 תיקים שצורפו בשלל עבירות בגין נגזרו של הנאשם שישה חודשי מאסר. לעניין זה אציין כי רוב העבירות הן עבירות רכוש, קיימים שלושה תיקים בלבד המתייחסים לשהות נאשם במסגרת חוץ ביתית וכאמור אין פסיקה זו מחייבת.

לאור כל האמור לעיל, לאחר שעיינתי בתסקיר, שמעתי טיעוני ב"כ הצדדים ואת הנאשם, אני מחליט להרשיע את הנאשם עפ"י סעיף 24 (1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 וגוזר את דינו כדלקמן:

1. אני גוזר על הנאשם תשעה חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. שוב מדגיש אני את תדירות המעשים, מקום ביצועם, מהות המתלוננים והעדר כל רצון מצד הנאשם לפתוח בהליך שיקומי. כולי תקווה כי הנאשם ישכיל לנצל את תקופת מאסרו לחשבון נפש של ממש ולניסיון לרכוש כלים של אמת שסייעו לו לא לשוב אל אותן המחוזות אליהם הגיע.
 2. אני גוזר על הנאשם 4 חודשי מאסר אותם ירצה, אם תוך 24 חודשים מיום שחרורו יעבור שוב עבירות אלימות או ניסיון, שידול, סיוע או קשירת קשר לעבור עבירות אלו. מדגיש בפני הנאשם כי התנאי חל על עבירת איומים. כמו כן 3 חודשי מאסר באם בתוך 24 חודשים מיום שחרורו יעבור עבירות של הסגת גבול או גניבה.
 3. מכח סעיף 72 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, וכן, סעיף 26 (3), הנאשם נתן התחייבות בפניי להימנע מהעבירות בהן הורשע בתוך תקופה של שנה - לא ימנע ישלם סך של 2,000 שקלים. הסברתי לנאשם בשפה המובנת לו את משמעות ההתחייבות והנגזרות שיהיו בהפרתה.
 4. בשל גילו הצעיר של הנאשם, מצבה הכלכלי של משפחתו וכל המתואר איני פוסק פיצויים למי מהמתלוננים, למרות שאין כל ספק כי בנסיבות אחרות ראוי היה לפסוק פיצוי לחניך וכן לכל מדריך ומדריכה ולמעון עצמו. אני מורה כי בכפוף לכך שלנאשם אין כל חוב במערכת בתי המשפט, ולאחר קיזוז כל סכום לטובת תשלום קנס או פיצוי שנפסקו לעיל, יוחזר כל פיקדון או סכום כסף שנמצא על שמו של הנאשם בתיק זה - לידיו של הנאשם, או לידי מי שהפקידו, לפי העניין.
- הודעה לנאשם זכותו לערער על גזר הדין בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.
ניתנה והודעה היום ג' אדר תשפ"ה, 03/03/2025 במעמד הנוכחים.